Sygn. akt: KIO 1665/25

WYROK

Warszawa, dnia 30 maja 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Skrzeszewski

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron w dniu 27 maja 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 28 kwietnia 2025 r. przez wykonawcę Mediso Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi w postępowaniu prowadzonym przez Narodowe Centrum Badań Jądrowych Ośrodek Radioizotopów POLATOM z siedzibą w Otwocku

orzeka:

1.oddala odwołanie;

2.kosztami postępowania obciąża wykonawcę Mediso Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Mediso Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi tytułem wpisu od odwołania;

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący……

Sygn. akt: KIO 1665/25

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający: Narodowe Centrum Badań Jądrowych Ośrodek Radioizotopów POLATOM z siedzibą w Otwocku wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą: „Dostawa, montaż, instalacja systemów SPEC-PET-CT dla NOMATEN CoRE wraz z pakietem szkoleniowym" w zakresie części nr 2, nr sprawy: 40/P/2024.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 6 grudnia 2024 r. pod numerem publikacji ogłoszenia: 748088-2024, numer wydania Dz.U. S: 238/2024.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2025 r. Zamawiający unieważnił przedmiotowe postępowanie w ramach Zadania nr 2, o czym w dniu 17 kwietnia 2025 r. dowiedział się Odwołujący: Mediso Polska sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi.

Nie zgadzając się z powyższą czynnością Zamawiającego Odwołujący w dniu 28 kwietnia 2025 r. wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zarzucając Zamawiającemu prowadzenia postępowanie o uzp z naruszeniem następujących przepisów:

1) art. 255 pkt 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320), zwanej dalej ustawą Pzp poprzez unieważnienie Postępowania w sytuacji, w której Zamawiający nie wykazał, że nie może zwiększyć kwoty na sfinansowanie zamówienia;

2) art. 260 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wadliwe, ogólnikowe i nieprecyzyjne podanie uzasadnienia faktycznego i prawnego czynności unieważnienia Postępowania;

3) art. 16 pkt 1, 2 i 3 ustawy Pzp poprzez prowadzenie Postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i nieprzejrzysty oraz nieproporcjonalny.

W związku z powyższymi zarzutami Odwołujący wnosił o:

1) uwzględnienie odwołania,

2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia Postępowania,

3) nakazanie Zamawiającemu dokonania wyrobu oferty najkorzystniejszej.

Odwołujący podał następujące uzasadnienie do przedmiotowego odwołania:

„(…) I Unieważnienie Postępowania

1.Zamawiający pismem z dn. 16.04.2025r. poinformował o unieważnieniu Postępowania. Zamawiający unieważnił Postępowanie na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp: (…)

2.Zgodnie z art. 255 pkt 3 ustawy Pzp zamawiający unieważnia postępowanie jeżeli cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej

oferty. Natomiast Zamawiający w informacji o unieważnieniu Postępowania z 16.04.2025 r. wskazał jedynie, że:

1) *„oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia*",

2) *„z uwagi na fakt, iż środki w całości pochodzą z projektu NOMATEN CoRE, współfinansowanego z Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności*".

3. Zatem Zamawiający nawet nie oświadczył/stwierdził choćby w formie tezy (nie mówiąc o przedstawieniu dowodów), że nie może zwiększyć kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia do ceny oferty najkorzystniejszej. Dla skutecznego unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp nie wystarczy zaistnienie samego faktu, że cena oferty najkorzystniejszej przekracza kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Konieczne jest również wykazanie, że nie może tej kwoty zwiększyć. A zatem Zamawiający wbrew ustawowemu wymogowi nie wykazał, że zaistniała przesłanka zastosowania art. 255 pkt 3 ustawy Pzp.

4. Tymczasem Zamawiający ma dwie podstawowe możliwości:

1) zwiększenie kwoty którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienie ze środków własnych,

2) zwiększenie tej kwoty w drodze zmiany umowy o dofinansowanie i zwiększenie kwoty dofinansowania.

5. W niniejszym przypadku chodzi o zwiększenie kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia zaledwie o wartość: 11.534, 10 zł brutto. Przy czym warto zauważyć, że druga oferta złożona w części 2 Postępowania, tj. wykonawcy Animalab Sp. z o.o. ul. H.D. 343, 60-419 Poznań („Animalab") opiewa dokładnie na tę samą wartość (co do grosza) co wartość szacunkowa zamówienia powiększona o podatek VAT i kwota, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia (bo to te same kwoty). Czyli nie ma takiej sytuacji, że Odwołujący złożył ofertę, która nie jest korzystna cenowo, odbiega od innych ofert, nawet tych odrzuconych. Wręcz przeciwnie, oferta Mediso obejmuje w swej cenie gwarancję dłuższą o rok (łącznie 36 m-cy), niż wymagana (24 m-ce).

Na stronach 16 pliku pn. „PL Mediso Polska opis techniczny_karta katalogowa oferowanego urządzenia" złożonego wraz z ofertą Mediso podano: (…)

Wykonawca Animalab zaoferował gwarancję o rok krótszą. Na str. 15 dokumentu pn. „2024.12.17_System IRIS Specyfikacja techniczna PL.pdf" złożonego wraz z ofertą Animalab czytamy: (…)

6.Co więcej, gwarancja udzielona przez Mediso obejmuje wymianę lampy w ramach gwarancji – czego prawdopodobnie nie obejmuje oferta Animalab. Koszt takiej lampy zgodnie z informacjami przekazanymi przez Animalab na etapie szacowania zamówienia wynosi 98.000,00 zł. Per saldo, ekonomicznie, oferta Mediso jest najkorzystniejsza nawet wziąwszy pod uwagę odrzuconą ofertę Animalab. Choć porównywanie oferty Mediso, spełniającej wymagania, z ofertą Animalabu, która została odrzucona jako niespełniająca wymagań jest nieuzasadnione. Tym niemniej jest jasne, że oferta Mediso jest ofertą bardzo korzystną cenowo, a unieważnienie Postępowania z powodu niespełna 12.000 zł przy wartości tego zamówienia ponad 2,2 mln zł musi budzić sprzeciw co do racjonalności i intencji takiego działania.

7.Odwołujący ramach szacowania wartości zamówienia i rozpoznania rynku przedstawiał swoją wycenę dla niniejszego zamówienia. Wycena opiewała na kwotę: 3.282.296,01 zł brutto. Pominąwszy kwestie oczywiste wpływające na konieczność uwzględnienia w wycenie szeregu ryzyk wynikających z faktu, że wycena ta była dokonywana w warunkach braku szczegółowych informacji na temat warunków realizacji zamówienia (brak szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia i postanowień umowy), to i tak staje się oczywiste, że w tym przypadku zaoferowano bardzo korzystną cenę. Wartość brutto ceny oferty Mediso złożonej w Postępowaniu to 2.247.575,70 PLN. Różnica w szacowaniu i w cenie złożonej oferty wskazuje jednoznacznie, że Mediso zaoferowało bardzo atrakcyjne warunki cenowe za wysokiej klasy urządzenie, co było możliwe dzięki atrakcyjnej ofercie od producenta.

8. Podkreślenia również wymaga, że ze wskazania Zamawiającego, że środki na sfinansowanie zamówienia w całości pochodzą z projektu NOMATEN CoRE współfinansowanego z Krajowego Plany Odbudowy (KPO) nie wynika nic co byłoby istotne dla legitymizacji unieważnienia Postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, z uwagi na następujące okoliczności:

1) nie jest wiadome w jakiej wysokości zadanie objęte Postępowaniem otrzymało dofinasowanie z KPO - jest przecież prawdopodobne, że Zamawiający z ostrożności podał niższą kwotę jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, niż wysokość dofinansowania;

2) zadanie jest współfinansowane z KPO, a Zamawiający nie wskazał, w jakiej wysokości zobowiązany był zapewnić wkład własny, czy też jaka jest wysokość wydatków niekwalifikowanych.

9. Nie jest zatem wykluczone, że łączna wysokość dofinansowania z KPO oraz wkładu własnego Zamawiającego jest w rzeczywistości wyższa, niż wartość oferty Odwołującego, co świadczyłoby bezsprzecznie o możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia.

10. Ponadto Zamawiający nie przewidział w ogłoszeniu o zamówieniu możliwości unieważnienia Postępowania z powodu nieprzyznania środków publicznych które zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie całości lub części zamówienia (art. 257 ustawy Pzp), a *jedynym miejscem, w którym wyraźna informacja o możliwości unieważnienia postępowania na podstawie art. 257 ustawy PZP może się znaleźć, jest ogłoszenie o zamówieniu. W przeciwnym razie czynność unieważnienia postępowania w oparciu o ten przepis należy uznać za wadliwą* (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 07.03.2022 r. (KIO 442/22)).

11. Zatem Zamawiający powinien zabezpieczyć środki na realizację zamówienia na wypadek utraty dofinasowania z KPO - wypowiedzenia umowy o dofinasowanie lub otrzymania dofinasowania w niższej wysokości niż wynikająca z umowy. Przykładowo ze wzoru umowy o dofinasowanie (inwestycja A2.4.1) wynika, że:

1) Jednostka Wspierająca może rozwiązać umowę lub wstrzymać dofinansowanie w przypadkach, o których mowa w §14 wzoru umowy;

2) umowa ulega rozwiązaniu ze skutkiem od dnia zawarcia w przypadku niedostarczenia przez odbiorcę wsparcia dokumentów określonych w §6a wzoru umowy;

3) niesunięcie braków lub błędów w dokumentacji może skutkować uznaniem całości lub części kosztów za niekwalifikowane oraz koniecznością zwrotu całości lub części dofinasowania (§8 ust. 6 wzoru umowy);

4) Jednostka Wspierająca może wstrzymać lub nie dokonać przekazania dofinansowania z uwagi na okoliczności wskazane w §8 ust. 25 wzoru umowy, w tym m.in. w sytuacji braku dostępności środków.

12. Ponadto nieprzewidzenie w ogłoszeniu podstawy unieważnienia Postępowania, o której mowa w art. 257 ustawy Pzp w świetle umowy o dofinansowanie (§6 ust. 8 i 9) skutkuje uznaniem, że w momencie wszczęcia Postępowania i wyłonienia wykonawcy przedsięwzięcie rozpoczęło się, a inwestycja staje się nieodwracalna (por. przypis nr 17 do §6 ust.8 wzoru umowy - *brak możliwości jednostronnego wycofania się z inwestycji bez poniesienia znacznej szkody. Prace uważa się za rozpoczęte, jeżeli z ekonomicznego punktu widzenia postanowienia umowy powodują trudności z wycofaniem się z realizacji Przedsięwzięcia, w szczególności w sytuacji, w której w wyniku wycofania się z inwestycji zostałaby utracona znaczna kwota środków finansowych*):

.

8. Za rozpoczęcie realizacji Przedsięwzięcia uznaje się dzień rozpoczęcia robót budowlanych związanych z inwestycją lub dzień zaciągnięcia pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, zależnie od tego co nastąpi najpierw (…)

9. W przypadku podmiotów zobowiązanych do realizacji wydatków na podstawie ustawy Prawo zamówień publicznych wszczęcie postępowania i wyłonienie wykonawcy przez Wnioskodawcę nie stanowi rozpoczęcia Przedsięwzięcia, pod warunkiem, że OOW w ogłoszeniu o zamówieniu lub zaproszeniu do negocjacji przewidział możliwość unieważnienia postępowania w przypadku nieprzyznania mu środków publicznych, które zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie całości lub części zamówienia, zgodnie z art. 257 ustawy Prawo zamówień publicznych.

13. Ponadto na fakt, że Zamawiający musi mieć zarezerwowane własne środki (niepochodzące z umowy o dofinasowanie) wskazują również wysokość i terminy zapłaty określone we wzorze umowy stanowiącym załącznik nr 1 do SWZ. Zgodnie z § §6 ww. wzoru umowy płatność będzie realizowana w wysokości 20% wynagrodzenia w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy (zaliczka) oraz 80% wynagrodzenia w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury. Natomiast zgodnie z :

1) §5 ust. 10 wzoru umowy o dofinansowanie: do czasu otrzymania refundacji lub zaliczki odbiorca wsparcia zobowiązany jest do finansowania przedsięwzięcia z własnych środków;

2) §7 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie: najwyższa transza zaliczki nie może przekroczyć 40% całej kwoty wsparcia;

3) §8 ust. 15 i 21 wzoru umowy o dofinansowanie: Jednostka Wspierająca ma 60 dni na zatwierdzenie wniosku o płatności i 15 dni od dnia zatwierdzenia wniosku na zlecenie płatności.

14. Z zestawienia powyższych postanowień ewidentnie wynika, że Zamawiający musi zapewnić bieżące finansowanie zamówienia z własnych środków, ponieważ wysokość i terminy płatności w wyżej wskazanych umowach nie są skorelowane.

15. Zamawiający nie wskazał również na okoliczności skutkujące brakiem możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia, tymczasem zarówno ze wzoru umowy o dofinansowanie jak i z działań Zamawiającego wynika, że jest to możliwe/dopuszczalne. Po pierwsze zgodnie z §5 ust. 6 wzoru umowy o dofinansowanie wydatki wykraczające poza całkowitą kwotę wydatków kwalifikowalnych są ponoszone przez odbiorcę wsparcia i są wydatkami niekwalifikowalnymi – zatem umowa dopuszcza realizację zamówienia w kwocie wyższej niż zakładana. Przede wszystkim jednak Zamawiający jak wskazano powyżej zwiększył kwotę na realizację pozostałych dwóch części zamówienia – zatem działanie to jest nie tylko dopuszczalne, ale również możliwe. Odwołującemu nie jest natomiast wiadome czy dodatkowe środki na realizację części I i III zamówienia będą pochodzić ze środków własnych Zamawiającego, czy też Zamawiający złożył wniosek o zwiększenie dofinansowania z KPO, jak również nie jest mu wiadome dlaczego w przypadku części II zamówienia nie podjął analogicznych działań.

16. W tym miejscu wskazać należy, że łączna kwota dofinasowania jaką otrzymał Zamawiający ze środków KPO wynosi prawie 70.000.000 zł (https://opi.org.pl/kpo/wp-content/uploads/2024/05/Lista-rankingowa-IIA-wybrane.pdf), a Zamawiający nie tylko nie udowodnił, ale w ogóle nie wskazał dlaczego nie jest możliwe ewentualne przesunięcie środków w ramach ww. kwoty dofinansowania na realizację zadania objętego Postępowaniem, tym bardziej, że brakująca kwota wynosi zaledwie 11 534, 10 zł brutto.

17. Podsumowując: Zamawiający w piśmie z dnia 16.04.2025 r. nie wskazał jakiejkolwiek argumentacji przemawiającej za dopuszczalnością unieważnienia Postepowania w oparciu o art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, choćby tak podstawowej jak ustalenie okoliczności powodujących brak możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia.

18. Zgodnie z orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej:

1) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 lutego 2024, KIO 269/24 *Podsumowując zagadnienie badania zdolności zamawiającego do podwyższenia kwoty, Izba stwierdza, że żadna logika stosowania prawa nie zabrania, aby przyznane prawo zamawiającego podwyższenia kwoty na sfinansowanie zamówienia, nie podlegało kontroli instancyjnej co do prawidłowości jego stosowania. W przeciwnym wypadku nie przestrzegana była by zasada przejrzystości postępowania czy też uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców;*

2) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 12 października 2023, KIO 2832/23:*Pierwsza z cytowanych regulacji określa, że zamawiający ma prawo unieważnić postępowanie na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp w przypadku, gdy cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przekracza kwotę przeznaczoną na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty. Izba podziela wprawdzie tezy z orzeczeń przywołanych przez zamawiającego wskazujące, iż ewentualne zwiększenie kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do ceny najkorzystniejszej oferty jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem zamawiającego. Podkreślić należy jednak, że przed podjęciem ostatecznej decyzji w tej kwestii tj. unieważnieniem postępowania na podstawie omawianej przesłanki, zamawiający powinien ustalić, czy możliwe jest zwiększenie kwoty, którą zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia. Wniosek ten wynika z występującego w komentowanym przepisie zastrzeżenia "chyba że". Unieważnienie postępowania na podstawie tego przepisu powinno być zatem poprzedzone ustaleniem możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia, którą pierwotnie zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia i którą podał bezpośrednio przed otwarciem ofert. Zamawiający powinien zatem najpierw zweryfikować swoje możliwości w tym zakresie, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności udzielanego zamówienia oraz uwzględniając wiążące go przepisy, obowiązki związane z wykonywaną działalnością oraz zasady dotyczące gospodarowania finansami publicznymi.*

Izba pragnie w tym miejscu zaznaczyć, że w pełni podziela pogląd, wyrażony w przywoływanym przez odwołującego wyroku z 23 października 2017 r., sygn. akt KIO 2093/17, w którym Izba przedstawiła swoje stanowisko dotyczące tego w jaki sposób należy odczytywać przesłanki określone w art. 255 pkt 3 ustawy Pzp (dawniej art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp z 2004 r.). W myśl wskazanego przepisu, będącego podstawą czynności unieważnienia przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia, zamawiający unieważnia postępowanie, jeżeli cena najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty. Analiza treści przepisu wskazuje, iż jego dyspozycja znajduje zastosowanie w przypadku kumulatywnego wystąpienia dwóch, wskazanych w nim przesłanek: (1) cena najkorzystniejszej oferty lub cena z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia oraz (2) zamawiający nie może zwiększyć tej kwoty do

ceny najkorzystniejszej oferty. Jak trafnie podkreślono w cytowanym orzeczeniu, wskazany przepis nie daje zatem zamawiającemu wyłącznego i arbitralnego uprawnienia do decydowania o tym, czy zwiększyć kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, czy też nie. Zamawiający obowiązany jest zbadać, czy istnieje obiektywna możliwość zwiększenia tej kwoty i dopiero wówczas, w przypadku, gdy wynik badania okaże się negatywny, podjąć decyzję o unieważnieniu postępowania. 10

Tylko takie działanie zapewnia, że przestrzegane będą zasady udzielania zamówień publicznych: jawności i przejrzystości postępowania, a także uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zamawiający bowiem nie podejmuje w tym zakresie arbitralnej decyzji, kierując się względami i przesłankami innymi, niż jego możliwości budżetowe.

Należy w tym miejscu wskazać, że to na zamawiającym, jako podmiocie obowiązanym do wykazania zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 255 pkt 3 ustawy Pzp, spoczywał ciężar udowodnienia, iż nie istnieje po jego stronie obiektywna możliwość zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia. […]

Rację ma także odwołujący wskazując, że zamawiający naruszył także przepisy art. 260 ustawy Pzp, gdyż w piśmie informującym o unieważnieniu postępowania kwestia braku możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, nie została w żaden sposób uzasadniona ani wyjaśniona, poza lakoniczną informacją o podstawie prawnej unieważnienia i ograniczeniu się do wskazania kwot widniejących w protokole postępowania. Jak wynika z przepisu art. 260 ustawy Pzp zamawiający zobowiązany jest podać nie tylko podstawę prawną z przytoczeniem treści przepisu, lecz w szczególności obwiązany jest do podania uzasadnienia faktycznego, które leżało u podstaw przyjęcia określonego wskazanym przepisem działania zamawiającego. Niezbędne jest dokładne poinformowanie o okolicznościach faktycznych, wyczerpujących przesłankę zawartą w powoływanym przepisie. Zamawiający powinien zatem w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania wskazać, czy podejmował próby zwiększenia środków przeznaczonych na realizację zamówienia, jakie kroki podjął i czy w ogóle jakieś czynności zostały przez niego zainicjowane celem zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia. Dopiero takie opisanie powodów unieważnienia postępowania powinno zakończyć się stwierdzeniem, że zamawiający nie może zwiększyć kwoty, którą przeznaczył na realizację zamówienia do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty. Kwota, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia jest przecież kwotą o charakterze minimalnym. Oznacza to, że zamawiający może dokonać korekt wydatków w budżecie, dokonując jej zwiększenia;

3) Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2023-09-29, KIO 2723/23:*W pierwszej kolejności zamawiający powinien zatem ustalić, czy możliwe jest zwiększenie kwoty, którą zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia. Wniosek ten wynika z występującego w komentowanym przepisie zastrzeżenia "chyba że". Unieważnienie postępowania na podstawie tego przepisu powinno być zatem poprzedzone ustaleniem możliwości zwiększenia kwoty, którą pierwotnie zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia i którą podał bezpośrednio przed otwarciem ofert*;

4) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2023-10-03, KIO 2722/23:*Mając na uwadze brzmienie przytoczonego powyżej przepisu art. 255 pkt 3 ustawy Pzp należy wskazać, że w pierwszej kolejności zamawiający powinien ustalić, czy możliwe jest zwiększenie kwoty, którą zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia. Wniosek ten wynika z występującego w komentowanym przepisie zastrzeżenia "chyba że". Unieważnienie postępowania na podstawie tego przepisu powinno być zatem poprzedzone ustaleniem możliwości zwiększenia kwoty, którą pierwotnie zamawiający zamierzał przeznaczyć na realizację zamówienia i którą podał bezpośrednio przed otwarciem ofert. Zamawiający powinien w każdym przypadku zweryfikować swoje możliwości w tym zakresie, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności udzielanego zamówienia oraz uwzględniając wiążące go przepisy i zasady dotyczące gospodarowania środkami finansowymi. Należy przy tym zgodzić się z poglądami wypracowanymi w orzecznictwie Izby, że możliwość zwiększenia kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia pozostaje w gestii zamawiającego. Przy czym słusznie w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 września 2017 r. o sygn. akt KIO 1878/17 wywiedziono, że sformułowanie, iż zamawiający "może" zwiększyć kwotę przeznaczoną na realizację zamówienia nie odnosi się do woli zamawiającego (chcę - nie chcę), lecz do faktycznych możliwości w zakresie dobra, jakie chce pozyskać, udzielając zamówienia. W rzeczonym orzeczeniu Izba podkreśliła, że ocena możliwości zwiększenia kwoty musi być dokonywana z uwzględnieniem faktu, iż są takie zamówienia, które nie mogą nie zostać udzielone, a ich zakres determinowany jest nałożonymi na zamawiającego z mocy prawa obowiązkami. Dopiero ustalenie braku możliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia uprawnia zamawiającego do unieważnienia postępowania. Izba podkreśliła również, że dokonywane przez zamawiającego działania w zakresie ustalenia możliwości zwiększenia kwoty powinny znaleźć odzwierciedlenie w informacji o*

unieważnieniu postępowania w ramach uzasadnienia faktycznego podjęcia takiej decyzji (tak: M. J. [w:] Prawo Zamówień Publicznych. Komentarz, red. M. J.,. D. G.-S., J. J., A. M., Warszawa 2022). Ponadto - jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 8 listopada 2021 r. o sygn. akt KIO 3004/21 - "Przepisy Prawa zamówień publicznych o unieważnieniu postępowania nie zmierzają w kierunku pozostawienia zamawiającemu dowolnego i niczym nieograniczonego prawa do unieważnienie postępowania, gdyż jak wyżej wskazano unieważnienie postępowania jest wyjątkiem od celu, jaki staje przed zamawiającym wszczynającym postępowanie o udzielenie zamówienia. Wskazane w ustawie Prawo zamówień publicznych przesłanki unieważnienia postępowania - po pierwsze - nie powinny być interpretowane rozszerzająco, po drugie - ich wystąpienie winno być szczegółowo zbadane, a zasadność ich zastosowania nie powinna budzić żadnych wątpliwości",

5) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 listopada 2021 r., KIO 3004/21:*Zauważyć należy, że zgodnie z treścią przywołanego przepisu, zamawiający powinien przed podjęciem decyzji o unieważnieniu postępowania przeprowadzić analizę możliwości zwiększenia wskazanej pierwotnie kwoty. Istotną przesłanką umożliwiającą unieważnienie postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 P.z.p. jest brak możliwości zwiększenia kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia, do ceny najkorzystniejszej oferty. Przede wszystkim zamawiający obowiązany jest zbadać, czy istnieje obiektywna możliwość zwiększenia tej kwoty i dopiero wówczas, w przypadku, gdy wynik badania okaże się negatywny, podjąć decyzję o unieważnieniu postępowania (...) W przypadku unieważnienia postępowania, wykonawcy winni mieć możliwość zapoznania się z wszelkimi okolicznościami, mającymi wpływ na tego rodzaju czynność zamawiającego. Zamawiający dokonując badania możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia winien, takie działania utrwalić na piśmie chociażby w formie protokołu z posiedzenia komisji przetargowej*;

6) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 23 lutego 2023 r., KIO 359/23:*Zamawiający ma obowiązek sprawdzenia możliwości zwiększenia kwoty, którą może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do wysokości ceny wybranej oferty;*

7) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej 23 października 2017 r., KIO 2093/17:*Przepis art. 93 ust. 1 pkt 4 p.z.p. nie daje zamawiającemu wyłącznego i arbitralnego uprawnienia do decydowania o tym, czy zwiększyć kwotę, jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, czy też nie".*

19. Natomiast jak wskazano powyżej z informacji o unieważnieniu Postępowania z 16.04.2025 r. nie wynika, że Zamawiający podjął jakiekolwiek działania mające na celu weryfikację możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia, a z przedstawionych dokumentów wynika, że takich działań w ogóle nie podjął. Odwołujący wystąpił o przekazanie protokołu Postępowania wraz z załącznikami. Zamawiający nie przekazał umowy o dofinansowanie wraz z załącznikami oraz protokołu z posiedzeń prac komisji przetargowej – choć Odwołujący wprost o ich przekazanie wystąpił.

20. Zamawiający przekazał Odwołującemu dokument „PROTOKÓŁ ZWIĘKSZENIE ŚRODKÓW NA REALIZA ZAMÓWIENIA" z 16.04.2025r. W dokumencie tym wskazano: (…)

21.Zatem komisja przetargowa w dniu 16.04.2025r. wnioskowała o zwiększenie kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia lub jego unieważnienie i w tym dniu Dyrektor Ośrodka Radioizotopów POLATOM zadecydował o unieważnieniu Postępowania. Co istotne, w przekazanych dokumentach nie ma żadnej informacji o niemożliwości zwiększenia kwoty, którą Zamawiający może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Warto podkreślić, że w tym samym dniu 16.04.2024r. komisja zawnioskowała jak powyżej (a zatem możliwość zwiększenia kwoty prawdopodobnie istnieje, w przeciwnym razie niecelowe byłoby składanie wniosku w tym zakresie), jednak podjęto decyzję o unieważnieniu Postępowania oraz sporządzono informację o jego unieważnieniu.

22.Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, że nie spełniła się przesłanka, o której mowa w art. 255 pkt 3 ustawy Pzp – bowiem dotyczy ona braku możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia, a nie braku chęci zwiększenia tej kwoty. Zamawiający w ogóle w uzasadnieniu czynności unieważnienia Postępowania nie odniósł się do kwestii możliwości/niemożliwości zwiększenia kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia. Kwestia ta została pominięta. Nie wyjaśniono również dlaczego w tej części (jako jedynej) zwiększenie finansowania nie jest możliwe, choć kwota jego zwiększenia jest relatywnie mała i mniejsza niż w innych zadaniach. Wobec tego doszło do naruszenia art. 260 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wadliwe, ogólnikowe i nieprecyzyjne podanie uzasadnienia faktycznego i prawnego czynności unieważnienia Postępowania.

23.Działania Zamawiającego są zatem nie tylko niezgodne przepisami ustawy Pzp, ale również nieracjonalne i niezgodne z zasadą efektywnego gospodarowania środkami publicznymi. Działania te są sprzeczne także z zasadami

wynikającymi z przepisów dotyczących dyscypliny finansów publicznych, a w szczególności z zasadą celowego, racjonalnego i oszczędnego wydatkowania środków publicznych. Należy zauważyć, że:

1) kwota o jaką należałoby zwiększyć budżet Zamawiającego to jedynie: 11 534, 10 zł brutto – to kwota z pewnością mniejsza, niż koszty, które Zamawiający musiałby ponieść na przeprowadzenie kolejnego postępowania,

2) oferta Mediso jako jedyna w swojej cenie zawiera o rok dłuższą od wymaganej gwarancję, a ponadto obejmuje ona wymianę lampy.

Wziąwszy pod uwagę pozostałe okoliczności działanie Zamawiającego cechuje się brakiem proporcjonalności.

24.Konieczne jest również wskazanie, że w części 1 i 3 Postępowania, Zamawiający dokonał wyboru ofert najkorzystniejszych, gdzie te oferty również przekraczały kwotę, którą zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, ale kwoty te zwiększył. Nie wiadomo dlaczego w niniejszym przypadku miałoby to być niemożliwe. Poniżej zestawienie obrazujące relacje cen w poszczególnych częściach Postępowania.

	Kwota przeznaczona na sfinansowanie zamówienia (podana przed otwarciem ofert) brutto	Kwota ofert brutto	Różnica pomiędzy kwotą przeznaczoną na sfinansowanie zamówienia a ceną ofert	Różnica %
Zad 1	5.543.040,38zł	5.559.600,00 zł	16.559,62zł	0,3%
zad 2	2.236.041,60zł	Animalab: 2.236.041,60zł Mediso: 2.247.575,70zł	Animalab: 0zł Mediso: 11.534,10zł	Animalab: 0,0% Mediso: 0,5%
Zad 3	129.817,99zł	153.603,14zł	23.785,15zł	18,3%

Do tej pory Zamawiający zwiększył kwotę budżetu dla zadania 1 i 3 łącznie aż 40.344,77zł. Dlatego też zwiększenie kwoty budżetu w zadaniu 1 i 3 (w każdym przypadku o kwotę większą, niż w zadaniu 2) stanowi o nierównym traktowaniu wykonawców. Ponadto arbitralne decyzje o selektywnym zwiększaniu środków ramach poszczególnych zadań wskazują na brak przejrzystości w prowadzeniu Postępowania.

Przy tym wskazać trzeba, że zasada równego traktowania oznacza jednakowe traktowanie wykonawców na każdym etapie postępowania, bez stosowania przywilejów, ale także i środków dyskryminujących wykonawców ze względu na ich właściwości. Jej przestrzeganie polega na stosowaniu jednej miary do wszystkich wykonawców znajdujących się w tej samej lub podobnej sytuacji, nie zaś na jednakowej ocenie wykonawców. W oparciu o zasadę proporcjonalności wybory dokonywane przez zamawiającego oraz wymagania stawiane wykonawcom ubiegającym się o udzielenie zamówienia powinny być adekwatne do rodzaju i zakresu zamówienia, czyli być racjonalnie proporcjonalne do przedmiotu zamówienia, z uwzględnieniem w szczególności jego rodzaju i zakresu (za: red. H. Nowak, M. Winiarz, Prawo Zamówień Publicznych. Komentarz. Wydanie II, Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa 2023). W niniejszym przypadku Zamawiający nie zastosował jednej miary do wszystkich wykonawców w niniejszym Postępowaniu. Odwołujący jako jedyny wykonawca został pozbawiony możliwości pozyskania zamówienia – choć w jego przypadku kwota zwiększenia budżetu jest najniższa.

25. Podsumowując: unieważnienie postępowania jest wyjątkiem od celu, jaki staje przed zamawiającym wszczynającym postępowanie o udzielenie zamówienia. Wskazane w ustawie Pzp przesłanki unieważnienia postępowania – po pierwsze – nie powinny być interpretowane rozszerzająco, po drugie – ich wystąpienie winno być szczegółowo zbadane, a zasadność ich zastosowania nie powinna budzić żadnych wątpliwości (por. m.in. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 8 listopada 2021 r. KIO 3004/21).

26. Odwołujący na marginesie podnosi również, że Zamawiający nie jest uprawniony do wskazywania innych okoliczności unieważnienia Postępowania niż określonych w informacji z 16.04.2025 r.:

1) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2024-09-11, KIO 3117/24:*Mając na uwadze powyższe rozważania, zasadność zarzutów odwołania kwestionujących czynność unieważnienia postępowania jest przez Izbę oceniana w zakresie tych okoliczności, które zostały przez zamawiającego przedstawione jako uzasadniające tą czynność. Ocena dokonywana przez Izbę w tym zakresie nie może więc wykraczać poza uzasadnienie przedstawione przez zamawiającego*

i polegać na badaniu istnienia podstaw do unieważnienia w szerszym aspekcie;

2) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 6 lipca 2023 r., KIO 1790/23:*Zasadność zarzutów odwołania kwestionujących czynność unieważnienia postępowania może być oceniana wyłącznie w zakresie tych okoliczności, które zostały przez zamawiającego przedstawione jako uzasadniające to unieważnienie. Ocena dokonywana przez Krajową Izbę Odwoławczą w tym zakresie nie może więc wykraczać poza uzasadnienie przedstawione przez zamawiającego, w szczególności nie może polegać na badaniu istnienia podstaw do unieważnienia postępowania w szerszym aspekcie. Mając to na względzie, należy wskazać, iż stosunkowo szeroko zakrojona argumentacja zaprezentowana w odpowiedzi Zamawiającego na odwołanie dotycząca możliwości finansowych Zamawiającego nie została objęta uzasadnieniem faktycznym i prawnym przedstawionym w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania;*

3) wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 2022-01-17, KIO 3811/21:*Izba stwierdziła, że sporządzone przez zamawiającego uzasadnienie czynności unieważnienia postępowania z 21 grudnia 2021 r., nie odpowiadało ww. zaleceniom Izby. Wywody zawarte w uzasadnieniu sprowadzały się de facto jedynie do przytoczenia stanu faktycznego do wydania przez Izbę wspomnianego wyroku i zawierały ogólnikową informację, że główna księgowa szpitala zajęła stanowisko o braku możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia do wartości oferty najkorzystniejszej cenowo. W szczególności w uzasadnieniu faktycznym czynności unieważnienia postępowania próżno było szukać jakiejkolwiek informacji na temat tego, jakie powody skłoniły główną księgową do zajęcia takiego stanowiska. Na ten temat w uzasadnieniu nie podano jakichkolwiek danych.*

W tym kontekście należało zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji - podając uzasadnienie faktyczne i prawne. Jak wynika z przywołanego przepisu Pzp, na zamawiającego został nałożony obowiązek nie tylko poinformowania wykonawcy o czynności unieważnienia, ale także sporządzenia uzasadnienia faktycznego i prawnego takiej czynności. Sporządzenie uzasadnienia faktycznego czynności unieważniania ma doniosłe znacznie. To bowiem w oparciu o ten dokument wykonawcy dowiadują się o motywach, jakie legły u podstaw czynności zamawiającego. Na podstawie argumentacji w nim zawartej wykonawcy podejmują decyzję o skorzystaniu lub nie ze środków ochrony prawnej przysługujących im wobec tej czynności.

Izba podziela w całej rozciągłości stanowisko o doniosłości instytucji uzasadnienia czynności zamawiającego, wyrażone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lipca 2011 r., XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy, sygn. akt sygn. akt XXIII Ga 416/11, iż "(...) Z punktu widzenia Zamawiającego, oznacza to że nie może on zmienić ani rozszerzać podstawy faktycznej decyzji o wykluczeniu wykonawcy z postępowania po wniesieniu przez tego drugiego odwołania;

4) wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2022-08-11, XXIII Zs 27/22:*Co do zarzutu naruszenia art. 542 ust.1 Pzp, to wyjaśnić należy, że główna księgowa szpitala zajęła stanowisko o braku możliwości zwiększenia kwoty na sfinansowanie zamówienia do wartości oferty najkorzystniejszej cenowo ale nadal brak jest wyjaśnień podstaw prowadzących do takich wniosków, stąd konkluzja Izby była prawidłowa i nie stanowiła naruszenia art. 542 ust.1 Pzp. Nie sposób też uznać by wnioskowane dowody miały na celu rozwinięcie motywów decyzji Zmawiającego i w sposób szczegółowy udowadniały stanowisko głównej księgowej. Stwierdzenie to zawarte w treści skargi samo w sobie wskazuje, że sporna decyzja Zmawiającego nie zawierała szczegółowych wyjaśnień zaś składane na rozprawie dowody stanowiły jej uzupełnianie ale w ocenie sądu okręgowego, uzupełnienie to jest w rzeczywistości nowym uzasadnieniem bowiem powołuje się na nowe fakty, które nie były przedmiotem rozważań w spornej decyzji. Pismo z dnia 21.12.2021 r. stanowiące uzasadnienie ponownego unieważnienia postępowania nie zawierało ani jednej z skonkretyzowanej okoliczności na którą w toku rozprawy próbował powoływać się Zamawiający. Treść tego pisma odwoływała się bowiem do bliżej nawet nieprzytoczonego stanowiska głównej księgowej Zamawiającego, które nie zostało opublikowane wraz z unieważnieniem czynności. Zamawiający nie poinformował więc wykonawców o podstawach faktycznych unieważnienia, zwłaszcza istotnych na gruncie przepisu art. 255 pkt 3 Pzp, zgodnie z którym zamawiający musi, unieważniając postępowania, wykazać, iż nie może zwiększyć kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty.*

27. Przepis art. 555 ustawy Pzp jest odpowiednikiem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp z 2004r., co do którego to przepisu ukształtowała się jednolita linia orzecznicza, że ma on podwójne znaczenie - nie tylko chroni zamawiającego przed podnoszeniem na rozprawie przez wykonawcę nowych zarzutów, które nie znalazły się w odwołaniu, oraz stanowi

przeszkodę merytorycznego rozpoznania zasadności podjęcia przez Zamawiającego decyzji z powodów nieznanych wykonawcy (porównaj wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8.06.2017, KIO 1034/17 dotyczący odrzucenia oferty). Warto wskazać na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dn. 27.07.2021, KIO 1672/21*: „Zamawiający nie może zmienić ani rozszerzać podstawy faktycznej decyzji o wykluczeniu wykonawcy z postępowania po wniesieniu przez tego drugiego odwołania. Sprzeczne z naczelną zasadą postępowania cywilnego, jaką jest zasada równouprawnienia stron, byłoby dopuszczenie do rozszerzenia podstawy faktycznej decyzji o wykluczeniu odwołującego. Wobec związania swoimi zarzutami, odwołujący nie mógłby bowiem odnieść się do nowych okoliczności przedstawionych przez zamawiającego, po wniesieniu odwołania. Z tych względów postępowanie zamawiającego, polegającego na przedstawieniu nowych dowodów w odpowiedzi na odwołanie i skardze, nie można traktować jedynie jako rozszerzenia argumentacji zawartej w decyzji o wykluczeniu. Powyższej wykładni nie podważa zasada ekonomiki procesowej ani zasada dyspozycyjności formalnej czyli rozporządzania przez stronę czynnościami procesowymi. Zasady te aczkolwiek ważne, nie mogą mieć charakteru dominującego. Z punktu widzenia naczelnych zasad postępowania cywilnego z pewnością ważniejszą rolę odgrywa zasada równouprawnienia stron a dokładniej zasada równości środków procesowych”*.”.

Pismem z dnia 19 maja 2025 r. Zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie nie uwzględniając zarzutów w nim zawartych i wnosząc o:

1)oddalenie odwołania w całości;

2)zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania w całości.

W ocenie Zamawiającego - powyższe zarzuty i wnioski są niezasadne, nie zasługując na ich uwzględnienie.

W swoim odwołaniu Zamawiający przedstawił następujące stanowisko odnośnie zarzutów zgłoszonych w odwołaniu:

„I. Co do zarzutu dotyczącego czynności z art. 255 pkt 3 ustawy PZP poprzez unieważnienie Postępowania w sytuacji, w której Zamawiający nie wykazał, że nie może zwiększyć kwoty na sfinansowanie zamówienia

Zarzut ten jest zdaniem Zamawiającego bezpodstawny. Zamawiający nie miał obowiązku wynikającego z przepisów ustawy PZP do przyjęcia prezentowanego przez Odwołującego stanowiska, iż powinien wykazać, że nie może zwiększyć kwoty na sfinansowanie zamówienia z uwagi na fakt, iż cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia., chyba że Zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty.

Za nietrafną należy uznać argumentację Odwołującego, iż Zamawiający winien uzasadnić i wykazać na podstawie dowodów, iż nie jest w stanie zwiększyć kwoty przeznaczonej na finansowanie zamówienia. Jakkolwiek uzasadniając swoją tezę Odwołujący przywołuje poglądy Krajowej Izby Odwoławczej w ww. zakresie to wskazać należy, iż stanowiska w nich prezentowane należy traktować jako odosobnione, o czym szerzej w dalszej części niniejszego pisma.

Warto zwrócić uwagę że ww. przepis ustawy Pzp zawiera w sobie słowo „może” co wprost wskazuje na uprawienie a nie obowiązek Zamawiającego zwiększenia kwoty. jak wskazuje wyrok sygn.. akt KIO 712/24 z dnia 20 marca 2024 r., w którym Izba wprost stwierdziła, iż „Zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania źródeł finansowania ponad kwotę, którq Zamawiający przeznaczył na realizację zamówienia i wskazał przy otwarciu ofert. Ustawa prawo zamówień publicznych nie wprowadza żadnego mechanizmu weryfikacji decyzji Zamawiającego co do zwiększenia lub braku zwiększenia kwoty na realizację zamówienia. W szczególności nie przewiduje wymogów uzasadnienia odmowy zwiększenia środków i komunikowania tej decyzji wykonawcom. Z żadnego artykułu nie wynika również obowiązek udowadniania, że możliwości finansowe Zamawiającego nie pozwalają na zwiększenie środków na realizację zamówienia.”

Zdaniem Zamawiającego przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych nie narzucają Zamawianemu przedstawienia uzasadnienia czynności na unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy PZP —jest to jego suwerenna decyzja. Potwierdzeniem powyższego jest stanowisko Izby w wyroku sygn. akt KIO 68/24 z dnia 30 stycznia 2024r. „...Skoro decyzja o zwiększeniu kwoty jest suwerenną decyzją zamawiającego, a wykonawca nie może badać jego rzeczywistych możliwości finansowych, dla uzasadnienia dokonania czynności unieważnienia wystarczającym jest powołanie się na okoliczności, o którym mowa w przepisie art. 255 pkt 3 p.z.p., tj. na wysokość kwoty, jaką zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia oraz kwoty, jaka została wskazana w ofercie wykonawcy najkorzystniejszego lub wykonawcy z najniższą ceną. Proste porównanie tych kwot wystarczającym uzasadnieniem dokonania tej czynności. ”

Podkreślenia wymaga fakt, iż stanowisko odwołującego, jakoby Zamawiający nie wykazał braku możliwości

zwiększenia środków, jest niezasadne. Istotną kwestią jest, że Zamawiający nie tylko przeanalizował dostępne środki budżetowe, co potwierdza dokument pn., „Protokół zwiększenia środków na realizacje zamówienia" ale także rozważył możliwość ich ewentualnego przesunięcia z innych zadań w projekcie, co jednak okazało się niemożliwe. Zamawiający korzystający ze środków publicznych ma utrudnioną możliwość dokonywania szybkich przesunięć budżetowych, więc nie można wymagać od niego, aby za wszelką cenę pozyskiwał brakujące środki na realizację zamówienia. Ponadto od początku Zamawiający nie przewidywał finansowania zakupów uwzględnionych w projekcie oraz przesuwania środków naruszających przyjęty plan finansowy. Dlatego też, w uzasadnieniu Zamawiający wskazał że unieważnia przedmiotowe postępowanie, ponieważ środki przeznaczone na realizację zamówienia w całości pochodzą z projektu NOMATEN CORE, współfinansowanego przez Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności. Warto również podmieść argument, że przepis art. 255 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych nie umożliwia Wykonawcy badania rzeczywistych możliwości finansowych Zamawiającego. Jak stanowi wyrok KIO 68/24 z dnia 30 stycznia 2024r. „Zatem możliwe będzie unieważnienie postępowania na ww. podstawie nawet w przypadku nieznacznego przekroczenia budżetu zamawiającego". Pogląd taki jest ugruntowany w orzecznictwie, w szczególności w wyroku sygn. akt. KIO 1040/24 z dnia 15 kwietnia 2024r., w którym Izba przyjęła, iż „Zamawiający ma pełną autonomię co do podjęcia decyzji o poszukiwaniu dodatkowych środków na realizację zamówienia. Odmowa zwiększenia kwoty nie może stanowić podstawy jakichkolwiek roszczeń i nie stanowi uzasadnionej podstawy do kwestionowania czynności unieważnienia przedmiotowego postępowania (wyrok KIO z 22.01.2019 r. sygn. akt KIO 2608/18). Wobec tak przyjętejinterpretacji powyższego przepisu nie można również uznać, że na zamawiającym ciąży jakiś podwyższony rygor dowodowy uzasadnienia czynności unieważnienia postępowania na tej podstawie. Skoro decyzja o zwiększeniu kwoty jest suwerenną decyzją zamawiającego, a wykonawca nie może badać jego rzeczywistych możliwości finansowych, dla uzasadnienia dokonania czynności unieważnienia wystarczającym jest powołanie się na okoliczności, o którym mowa w przepisie art. 255 pkt 3 ustawy PZP, tj. na wysokość kwoty jakq zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia oraz kwoty jaka została wskazana w ofercie wykonawcy najkorzystniejszego lub wykonawcy z najniższą ceną. Proste porównanie tych kwot, jest zdaniem Izby wystarczającym uzasadnieniem dokonania tej czynności. Powyższe stanowisko jest również aprobowane przez Sąd Zamówień Publicznych. "

Zamawiający pragnie zaznaczyć, że zwiększenie kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia należy oceniać jako wyjątek do zasady realizacji zamówienia publicznego za kwotę podaną bezpośrednio przed otwarciem ofert. Ewentualne zwiększenie kwoty, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem Zamawiającego. Decyzję o unieważnieniu postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy PZP Zamawiający podejmuje w pewnych, określonych warunkach i w granicach wyznaczonych przez siebie możliwości finansowych. Zamawiający powinien mieć zatem pełną autonomię co do podjęcia decyzji o poszukiwaniu dodatkowych środków na realizacje zamówienia. A contario, Zamawiający nie jest obligowany do podjęcia jakichkolwiek działań celem zwiększenia kwoty ponad kwotę przeznaczoną na realizację zamówienia publicznego.

Pogląd taki został również wyrażony w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej m. in. sygn. akt. KIO 79/24 z dnia 01.02.2024r. — „Zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Art. 255 pkt 3 p.z.p. dopuszcza więc wprost możliwość unieważnienia postępowania przez Zamawiającego, po samym tylko ustaleniu, że oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Przepis art. 255 pkt 3 p.z.p. nie nakłada na Zamawiającego szczególnego ciężaru dowodowego, w szczególności przedstawiania dowodów na okoliczność podjęcia prób pozyskania dodatkowych środków, czy dodatkowych źródeł finansowania zamówienia, jako warunku skutecznego podjęcia decyzji o unieważnieniu postępowania na tej podstawie."

Powyższe stanowisko potwierdzają również orzeczenia Izby m.in. w wyroku sygn.. akt KIO 4157/24 z dnia 29 listopada 2024r., w którym Izba uznała, że Zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych ani przedstawiania dowodów na brak możliwości ich pozyskania, jako warunku skutecznego podjęcia decyzji o unieważnieniu postępowania. Ta decyzja o zwiększeniu kwoty jest jego suwerennym uprawnieniem, podobnie w wyroku sygn. KIO 3042/2023 z dnia 31 października 2023r., w którym to Izba oddaliła odwołanie i uznała, że decyzja o zwiększeniu kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia jest wyłącznym uprawnieniem Zamawiającego, a ustawa nie nakłada na niego takiego obowiązku ani nie przewiduje mechanizmu weryfikacji tej decyzji przez wykonawców lub Krajowej Izby Odwoławczej.

Powyższe orzeczenia jednoznacznie wskazują, że decyzja o zwiększeniu kwoty leży wyłącznie w gestii Zamawiającego i Zamawiający w konsekwencji ma prawo unieważnić postępowanie jeżeli cena najkorzystniejszej oferty, w tym przypadku MEDISO przewyższa środki jakie Zamawiający zamierza przedłożyć na finansowanie zamówienia. Zamawiający w swoim uzasadnieniu faktycznym wprost wskazał ze środki przeznaczone na sfinansowanie przedmiotu zamówienia w całości pochodzą ze źródła zewnętrznego. W związku z tym, gdyby zaistniałą możliwość przesunięcia tych kwoty podobnie jak w części 1 i 3 zamówienia. Zamawiający dopełnił należytej staranności w zakresie sprawdzenia wszelkich możliwości.

Odnosząc się do przywołanego w pkt 5 odwołania argumentu, związanego z zaoferowaniem przez Odwołującego wydłużonej gwarancji w złożonej przez niego w ofercie, to podkreślić należy, iż okoliczność ta jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy ponieważ przedmiotowy parametr nie stanowił kryterium oceny ofert w postępowaniu i nie jest w żaden sposób powiązany z przesłanką unieważnienia przedmiotowego postępowania.

W pkt. 6 Odwołania, Odwołujący powołuje się na kolejny argument, w którym podnosi że zaoferowana gwarancja obejmuje również wymianę lampy. Powołuje się również na elementy zaoferowane przez innego wykonawcę Animalab, która została odrzucona z uwagi na niespełnienie minimalnych obligatoryjnych parametrów technicznych. Zamawiający ponownie wskazuje że poniesiony argument po raz kolejny jest chybiony i nie dotyczy przesłanki unieważnienia przedmiotowego postępowania.

Ponadto, w pkt 7 Odwołujący podnosi, że przy rozeznaniu rynku wycena była dokonywana „w warunkach braku szczegółowych informacji na temat warunków realizacji zamówienia (brak szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia i postanowień umowy). Ten argument jest chybiony z uwagi na fakt, Zamawiający dokonuje rozeznania rynku aby zidentyfikować potrzeby i możliwe sposoby ich zaspokojenia. Cel ten jest istotny, zwłaszcza w przypadku zamówień o określonej wartości przyznanej przez jednostkę zewnętrzną na ten cel. Warto zaznaczyć że Zamawiający, na wniosek odwołującego przekazał wraz z protokole dokumenty z szacowania wartości zamówienia jaki wniosek o wszczęcie zamówienia publicznego zawierającego ww. kwotę opiewającą na 3 części zamówienia.

Argumentacja opisana w pkt 8, 9, 10, II oraz 12 odwołania ma charakter polemiczny i hipotetyczny. Swoje źródło bierze ona z postawionej na początku odwołania tezy, iż podwyższenie środków przeznaczonych przez Zamawiającego na sfinansowanie zamówienia wymaga szczególnego uzasadnienia oraz podlega kontroli instancyjnej — czemu Zamawiający, powołując się na szereg wyroków tutejszej Izby, wskazanych wyżej, przeczy. Mając to na uwadze argumentacja Odwołującego oparta na próbie analizy postępowania Zamawiającego przez pryzmat postanowień umowy o dofinansowanie jest całkowicie chybiony. Umowa o dofinansowanie nie ma związku z kwestią ewentualnego zwiększenia kwoty zamówienia i jej analiza w okolicznościach niniejszej sprawy jest irrelewantna. Odwołujący snuje domysły co do tego, jakie obowiązki w zakresie stawianych Zamawiającemu zarzutów mogą na Zamawiającym spoczywać, jednakże mając na uwadze przywołaną przez Zamawiającego argumentację, iż decyzja o ewentualnym zwiększeniu środków przeznaczonych na realizację zamówienia jest jego autonomiczną i suwerenną decyzją, niewymagającą uzasadnienia analiza umowy o dofinansowanie nie ma jakiegokolwiek znaczenia dla sprawy. Podobnie jak wywody Odwołującego dotyczące „nieodwracalności inwestycji".

Jedynie warto wskazać, Zamawiający nie był zobowiązany do wskazania w ogłoszeniu o zamówieniu podstawy unieważnienia z art. 257 ustawy Prawo zamówień publicznych, ponieważ przepis ten nie ma zastosowania, gdyż umowa o dofinansowanie została podpisana już po przyznaniu środków z instytucji finansującej.

Istotnym dla sprawy faktem jest, że Zamawiający nie wycofał się z inwestycji, tylko unieważnił przedmiotowe postępowanie z uwagi na to, że cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

2) Co do zarzutu czynności z art. 260 ust. 1 ustawy PZP poprzez wadliwe, ogólnikowe i nieprecyzyjne podanie uzasadnienia faktycznego i prawnego czynności unieważnienia Postępowania;

Przepis art. 260 ust. 1 ustawy Pzp nie precyzuje wprost, że uzasadnienie Zmawiającego musi być wyczerpujące. Ma zwierać ustalenia faktyczne i prawne, które Zamawiający podał i wskazał nadto, że przedmiot zamówienia w całości pochodzi ze środków zewnętrznych, co jednoznacznie przekłada się na to, że Zamawiający nie jest w stanie zwiększyć budżetu do oferty z najkorzystniejszej.

W przypadku unieważnienia postępowania wystarczające jest, aby Zamawiający wyraźnie i jednoznacznie wskazał przyczyny, skoro przepis ustawy z art. 255 pkt 3 Pzp oraz linia orzecznicza nie nakłada na Zamawiającego obowiązku poszukiwania dodatkowych środków na dołożenie kwoty do oferty najkorzystniejszej to powoływanie się fakty i

dowody jest irracjonalne. Uzasadnienie powinno być jednak na tyle precyzyjne, aby wykonawcy mogli zrozumieć podstawy decyzji Zamawiającego i móc się z nią ustosunkować. Co Zamawiający uczynił prawidłowo i skutecznie.

Przytoczone powyżej orzecznictwo jednoznacznie wskazuje, ze decyzja o zwiększeniu kwoty leży wyłącznie w gestii Zamawiającego i nie jest jego obowiązkiem Zamawiający wskazywanie rozbudowanego uzasadnienia merytorycznego tym bardziej, jeżeli Zamawiający w swoim uzasadnieniu faktycznym wprost wskazał że środki przeznaczone na sfinansowanie przedmiotu zamówienia w całości pochodzą ze źródła zewnętrznego. Zamawiający dopełnił należytej staranności w zakresie sprawdzenia wszelkich możliwości finansowych.

3) Co do zarzutu czynności z art. 16 pkt 1, 2 i 3 ustawy Pzp poprzez prowadzenie Postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców i nieprzejrzysty oraz nieproporcjonalny.

Zamawiający wskazuje, iż dokonał wszelkiej staranności w przestrzeganiu przepisów ustawy PZP w tym w szczególności art. 16 i art. 17 ustawy Pzp. Warto jednak wskazać, że Odwołujący przywołuje dokonane czynności Zamawiającego w części 1 i 3, które nie mają związku z prowadzonym postępowaniem w zakresie części 2. Warto podkreślić, że postępowanie podzielone jest na trzy części, każda jest rozłącznym elementem i w żaden sposób nie stanowi podstawy do formułowania obowiązku Zamawiającego do podejmowania tożsamych czynności w odniesieniu się do każdej z części — innymi słowy, nawet jeżeli Zamawiający podjął decyzję o zwiększeniu środków w innych częściach zamówienia nie rodzi to automatycznego obowiązku dokonania tożsamej czynności w zakresie części 2. Czynienie Zamawiającemu zarzutu łączącego się z innymi częściami zamówienia, w których Odwołujący nie składał oferty jest bezpodstawne.”.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w oparciu o treść akt sprawy odwoławczej, w tym treść Specyfikacji Warunków Zamówienia, zwanej dalej SWZ, odwołania, oferty Odwołującego, informacji o unieważnieniu postępowania oferty z 16 kwietnia 2025 r., odpowiedzi Zamawiającego na odwołanie z dnia 19 maja 2025 r., jak również na podstawie złożonych przez strony wyjaśnień Izba postanowiła odwołanie oddalić.

Odwołanie nie zawierało braków formalnych, wpis został przez Odwołującego uiszczony, zatem odwołanie podlegało rozpoznaniu. Izba nie stwierdziła przesłanek do jego odrzucenia.

Izba również uznała, że Odwołujący posiada legitymację do wniesienia odwołania w rozumieniu art.505 ust.1 ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego Izba nie doszukała się w działaniach Zamawiającego naruszenia przepisów art.16, art.255 pkt 3, 260 ust.1 ustawy Pzp w zadaniu nr 2.

Rozpoznając meritum przedmiotowej sprawy należy wskazać, że podstawowym, istotnym zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia była kwestia oceny czy Zamawiający miał dostateczne podstawy prawne do unieważnienia przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w warunkach gdy cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższyła kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, czy w związku z tym zamawiający powinien zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty.

W pierwszej kolejności, Izba ustaliła w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, że Zamawiający podał wykonawcom kwotę jaką zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia w zakresie zadania nr 2 w wysokości 2.236.041,60 zł, podczas gdy Odwołujący w części tego zadania złożył ofertę z ceną 2.247.575,70 zł.

Bezsporną pomiędzy stronami jest zatem okoliczność zaoferowania przez Odwołującego wykonania świadczenia za cenę poniżej kwoty, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Jednocześnie, Izba stwierdziła, że Zamawiającypismem z dnia 16 kwietnia 2025 r. unieważnił przedmiotowy przetarg w zakresie zadania nr 2.

Według zapatrywania Izby - Zamawiający już w treści samego rozstrzygnięcia o unieważnieniu przetargu wyraził swoją wolę w postaci oświadczenia o braku możliwości zwiększenia kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia do ceny oferty Odwołującego.

Zgodnie z art.255 pkt 3 ustawy Pzp Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty.

W związku z brzmieniem powyższego przepisu prawa – zdaniem Izby – wystarczającym warunkiem do unieważnienia przetargu jest wykazanie przez Zamawiającego przesłanek opisanych w powyższym przepisie.

W ocenie Izby – ustawodawca nie określił na gruncie ustawy Pzp jakiejkolwiek procedury ustalającej zamiar danego zamawiającego w odniesieniu do faktu, czy może on zwiększyć kwotę do ceny najkorzystniejszej oferty, a także w jaki sposób byłyby on zobowiązany do analizy tej sytuacji.

Jednocześnie wymaga wskazania, że zgodnie art.260 ust.1 ustawy Pzp o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji - podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

Izba uznała, że informacja Zamawiającego o unieważnieniu przetargu skierowana do wykonawców zawierała wszelkie elementy konieczne opisane w przepisie, o którym wyżej mowa, do przyjęcia skuteczności jego oświadczenia o unieważnieniu postępowania o uzp.

Wystarczającym uzasadnieniem faktycznym do umotywowania unieważnienia przetargu w trybie art.255 pkt 3 ustawy Pzp jest – w opinii Izby - sama informacja Zamawiającego o przekroczeniu kwoty, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia w stosunku do kwoty najkorzystniejszej oferty.

Dodatkowo, w tej materii Izba oparła swoje rozstrzygnięcie na poglądach doktryny wyrażonych miedzy innymi w publikacji autorstwa Małgorzaty Rakowskiej wyrażonej w Prawie Zamówień Publicznych z 2023 r., Nr 4, str. 46-55 pod tytułem „Unieważnienie przetargu z braku dostatecznego pokrycia finansowego", gdzie przedstawiono następujące przekonanie nawiązujące do istoty sporu w rozpoznawanej sprawie:

„Sformułowanie, że zamawiający „może" zwiększyć kwotę przeznaczoną na realizację zamówienia nie odnosi się bowiem do woli zamawiającego (chcę - nie chcę), lecz do faktycznych możliwości w zakresie dobra, jakie chce pozyskać, udzielając zamówienia. Oznacza to, że ustawodawca dopuścił możliwość zwiększenia kwoty pokrycia finansowego w związku z wyborem oferty. Jednak decyzja o zwiększeniu tej kwoty jest oparta na swobodnym uznaniu zamawiającego. Wyrażenie „może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty" należy interpretować jako uprawnienie zamawiającego i to do jego decyzji należy kwestia możliwości zwiększenia środków finansowych na dany cel. Podkreślić przy tym należy, że Zamawiający, działając jako gospodarz postępowania, zawsze może dokonać korekt wydatków w swoim planie finansowym, może więc zwiększyć tę kwotę. Zwiększenie jest jednak uprawnieniem, a nie obowiązkiem zamawiającego. Zamawiający nie ma zatem obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. W każdym przypadku powinien więc zweryfikować swoje możliwości finansowe, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności udzielanego zamówienia oraz uwzględniając wiążące go przepisy i zasady dotyczące gospodarowania środkami finansowymi. A tym samym wykonawcy uczestniczący w postępowaniu nie mogą domagać się od zamawiającego, aby znalazł dodatkowe środki na sfinansowanie danego zamówienia. To zamawiający dokonuje bowiem oceny, jaką kwotę przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, a kontrola gospodarowania środkami finansowymi przez zamawiającego nie należy do kompetencji uczestników postępowania.

Oznacza to więc, że nie można wymagać od zamawiającego, aby dokonywał przesunięć swoich środków finansowych, rezygnując z zadań, które ma zaplanowane do wykonania w ramach danego okresu budżetowego i przeznaczyć uzyskane stąd kwoty na jedne zakupy kosztem drugich albo też nakazywanie mu wydania na dane zamówienie kwoty, którą zamierzał wydać na coś innego lub którą zamierzał zaoszczędzić. Przepisy nie przyznają wykonawcom uprawnień do żądania ingerencji w budżet zamawiającego pod kątem wydatkowania przez niego środków budżetowych, a także kontroli tych wydatków w zakresie celowości i gospodarności. Kontrolę prawidłowości wydatków zamawiającego sprawują powołane w tym celu instytucje. Taką instytucją nie jest Krajowa Izba Odwoławcza, gdyż Izba nie jest uprawniona do ingerencji w gospodarkę finansową Zamawiającego i nie może też nakazać zwiększenia środków przeznaczonych na realizację zadania.

Warto zwrócić uwagę na dwa orzeczenia, w których Izba, rozpoznając zasadność unieważnienia postępowania na podstawie prawnej będącej przedmiotem niniejszych rozważań odniosła się także do kwoty, którą zamawiający podał jako przeznaczoną na realizację przedmiotu zamówienia podkreślając, że kwota była nieadekwatna do jego wartości, o czym Zamawiający musiał wiedzieć. W konsekwencji - w ocenie Izby - doszło do unieważnienia postępowania na podstawie pozornego wypełnienia się przesłanek określonych w PrZamPubl, gdyż zamawiający bezprawnie unieważnił postępowanie, uznając, że nie może zwiększyć kwoty na realizację przedmiotu zamówienia, po tym, gdy zamawiający

celowo zaniżył tę kwotę. O ile Izba nie jest uprawniona do ingerencji w gospodarkę finansową gminy, stąd nie może nakazać zwiększenia środków przeznaczonych na realizację tego zamówienia, o tyle może nakazać, aby Zamawiający rozważył zwiększenie kwoty środków, które zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie powyższego zamówienia, do ceny oferty Odwołującego, z uwzględnieniem ustalonych powyżej okoliczności.

Wobec tego należy rozważyć czy skoro decyzja o zwiększeniu środków finansowych na realizację zamówienia jest uprawnieniem zamawiającego to, czy w sytuacji gdy nawet dojdzie „do celowego zaniżenia tej kwoty" ingerencja w gospodarkę finansową zamawiającego jest możliwa? Takiej możliwości nie ma. Dlatego też wystarczającym jest, aby w informacji o unieważnieniu postępowania zamawiający wskazał jedynie, że dokonał weryfikacji swoich możliwości w tym zakresie z negatywnym wynikiem.

Odnosząc się do decyzji zamawiającego o ewentualnym zwiększeniu kwoty jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty lub oferty z najniższą ceną, nie sposób nie odnieść się do sytuacji, w których postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone jest z podziałem na części. Jednak i w takim przypadku zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia w danej części zamówienia (wyodrębnionego zadania). Dla każdego zadania prowadzone było bowiem odrębne postępowanie przy wyborze oferty, w tym odrębnie szacowane były wartości, a także odrębnie ogłoszona została na tle składanych w danym zadaniu oferty przed ich otwarciem - kwota, jaką zamierzał zamawiający przeznaczyć w danym zadaniu na realizację zamówienia. Takie procedowanie mieści się w kompetencjach zamawiającego, które dopuszczają możliwość unieważnienia postępowania przez zamawiającego, po samym tylko ustaleniu, że oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia w danej części zamówienia (wyodrębnionego zadania). Oznacza to, że takie same zasady stosuje się do postępowań prowadzonych z podziałem na części, odnosząc je do każdej z tych części z osobna.".

Izba zaaprobowała również stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Zamówień Publicznych z dnia 22 lipca 2022 r. w sprawie o sygn. akt XXIII Zs 73/22, w którym przyjęto zapatrywanie, że decyzja co do możliwości zwiększenia kwot przeznaczonych na sfinansowanie zamówienia należy do zamawiającego, bowiem to zamawiający podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania i o budżecie na ten cel przeznaczonym, a kwestia faktycznych zasobów finansowych zamawiającego nie ma w tej kwestii znaczenia. Ewentualne zmiany co do możliwości zwiększenia kwot przeznaczonych na sfinansowanie zamówienia są czynnościami leżącymi po stronie zamawiającego i w zależności od jego statusu prawnego podlegają decyzji własnej zamawiającego lub są uzależnione od innych podmiotów, w szczególności od dysponentów budżetowych określonego stopnia. Art. 93 ust. 1 pkt 4 dopuszcza wprost możliwość unieważnienia postępowania przez zamawiającego, po samym tylko ustaleniu, że oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia. Możliwość podwyższenia kwoty, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia stanowi jego uprawnienie, a nie obowiązek. To uprawnienie nie oznacza jednak nałożenia na zamawiającego obowiązku korygowania uprzednio ustalonych i ogłoszonych zamiarów co do kwoty przewidzianej do wydatkowania. Zatem zamawiający nie ma obowiązku poszukiwania dodatkowych środków finansowych na sfinansowanie zamówienia ponad kwotę, którą zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.

Z powyższych względów Izba postanowiła oddalić wszelkie dowody zgłoszone przez Odwołującego zmierzające do wykazania obowiązku Zamawiającego dokonywania analizy możliwości dodatkowego wydatkowania środków publicznych uznając je jako irrelewantne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Zgodnie z art.531 ustawy Pzp przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 553 ustawy Pzp postanowiła oddalić odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i art.576 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania .

Przewodniczący:……